

Legrand, Bibl. Hell. XV-XVI, t. 276-281.

Διονύσιος (β)
(οἶνον. Παιριόχης) ἰσαί.

καὶ γὰρ ἡ φύμη τῶν ἀρετῶν σου καὶ πρὸς ἡμᾶς. φανερόν κατέστησε τοῦ βίᾳ σου
ἀνεπίληπτον πᾶσι τοῖς ὡς Χριστῷ πιστοῖς **Μητροφάνης**, ὁ αἰδύσιμος καὶ θα-
λάσσης ἐπίσκοπος. ἔξ ὧν ὑπέλαβον δύνασθαι σε μόνῳ τῷ λόγῳ παραχρᾶσαι
πρὸς ἁγίων ἀνθρώπων. καὶ τοὺς μὴ νωθεῖς καὶ ἀμειψόμενους ἐχθίρει καὶ
παροτρύνει, τοὺς δὲ μὴ βυχομένους ἀναγκάσει. τοῖς μὴ πεδομένοις ἐπι-
τιμᾷ οἷς οἶδας τρόποις. δύνασαι διδασκᾶν μεταπέμψασθαι, βελγία
χορηγῆσαι. ἔξ ἧς ἔποιμα πάντα, θεῷ συναιρουμένου, ἔξ ἧς τοὺς ὑπακούοντας
ἐν χερσὶ δεινύει. εὐδαιμονῆσαι πάλιν τὸ γένος ἡμῶν ἐπὶ σοῦ >>].

Legend, Bibl. Hell. xv-xvi, 1, p. 276-281.

Διονύσιος

(οἶνου· πατριάρχης) 16α.

ὁ νότος Legend περιγράφεται ἂν ἀνωτ. (ἀρ. 121) τὸ βιβλίον:

« [ΜΗΝΑΙΟΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΗΝΟΣ] » [A la fin] Ἐτυπώθη Ἐνετίῃς τὸ παρὸν μνηαῖον
 παρὰ Βαρδολομαίου τῷ Γιαννίνῳ· ἀνεχώρησε καὶ ἐπιμελῆς κυρίου Ἀνδρέου Σπινέλλου·
 καὶ παρὰ τῆς ἐγκληροτάτης ἀρχῆς τῶν Ἐνετῶν συνεχωρήθη χάρις... Ἐτεῖ... χυλίοστῳ,
 παντανοβιοστῳ, τεσσαρακοστῳ, ὀγδοῳ, φεβρουαρίου καί.

14. folio. Emprunté à Mgr N. Catzakis, Φυλογενεὰ ἀνάγκη Ζαννίνου (Zante, 1880),

p. 212.

Des douze volumes des Menaia, celui-ci est le seul que nous connaissions; il
 paraît certain que les onze autres furent édité à la même époque, mais
 malgré nos recherches, nous n'avons pu les découvrir nulle part. Cette

édition des *Mynaiā* est très probablement la première ; elle fut donnée par les soins de Nicolas Malouhos, ainsi que nous l'apprend l'épître dédicatoire, mise en tête du *Mynaiōn* de septembre par Antoine Éranque (« τῇ πανηγυρῶν ἀρχιερεῖ κυρίῳ Διονυσίῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, τῷ μητρονί καὶ ἀντιλήτορι τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, Ἀντώνιος ὁ Ἐπαρχος ἢ κυρίῳ χαίρειν »).

[Υπὸ τοῦ Legendre ἀναδημοσιεύεται ὁ πρόλογος τοῦ Ἀντ. Ἐπαρχοῦ, ἢ ὃ ἀφ' διευτραγωγείται ἡ κατὰστασις τῶν Ἑλλήνων προτρέπεται ὅτι οἶκον Πατριάρχης Διονύσιος νὰ συντιχέσῃ πρὸς διόρθωσιν τῶ κακοῦ :

«... Εἰ καὶ δευρὸν τὸ κακὸν τοῦτο δοκεῖ καὶ μέγα ὡς περ δὴ καὶ ἐστίν, ἄλλ' ὁμως ὡς διόρθωτον ἐν τῇ παρόντι, καὶ ὀλίγων δεῖται πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν, σοῦ γὰρ χαχόντος ἡνιοχεῖν τοὺς ἱερὰς αὐτῆς κήρυξας ὑμῶν οἶκον ».